Letiště a létání v Hůrce

V roce 1941 zřídil německý NS-Fliegerkorps plachtařské učiliště s podporou novojičínského průmyslníka Hückla. Hangár a dílny byly přesunuty z kopce Svinec, kde se za první republiky plachtilo. Němci vybudovali sjízdnou cestu, odvodnili a vyrovnali rozjezdovou plochu. Byly postaveny ubikace pro frekventanty učiliště a letištní personál, hospodářské budovy a za hangárem malá vilka pro velitele. Až do konce války tu prováděli velmi tvrdý výcvik, což dotvrzovaly všude přítomné nápisy nešťastných frekventantů: NICHT VIDER HURKA (nikdy více Hůrka).
Po osvobození v roce 1945 převzali učiliště partyzáni 1. brigády Jana Žižky a pak jednotka Čs. armády pod velením Leopolda Jaška a později poručíka Chmelaře.
V roce 1947 převzal letiště do své správy Aeroklub Nový Jičín pod vedením rotmistra Milka. O plachtařský výcvik byl velký zájem nejen v Novém Jičíně a jeho okolí, ale v celém kraji.
Od roku 1949 bylo letiště ve správě ministerstva národní obrany. Došlo k rozšíření přistávací plochy v příčném směru, což mělo umožnit přistávání motorových letadel. Výcvik proto probíhal nepřetržitě v několika družstvech. Do roku 1950 prodělalo výcvik asi 500 hochů a dívek.
Po vybudování vojenského dopravního letiště v Mošnově v roce 1954 ztratilo výcvikové středisko v Hůrce smysl. Hangár, dílny a ubytovací prostory převzal národní podnik Autopal. Hangár pod kopcem koupil Zemědělský zásobovací podnik z Nového Jičína a stalo se z něj skladiště. Pozemky letištní plochy získalo JZD Hůrka.

Zdroj: kniha - Hůrka Od první písemné zmínky po současnost
http://jeseniknadodrou.cz/hurka